

INTERN

UFO-Sverigeinformation

Konfidentiellt textmaterial ENBART avsett för UFO-Sveriges lokalgrupper, distriktschefer, fältforskare och övriga aktiva medarbetare inom Riksorganisationen UFO-Sverige.
INNEHALLET FÅR ICKE DELGES TREDJE PART.

Utges av Riksorganisationen UFO-Sverige.

Redaktionens adress: BO ROSLIND

VÄSTMANNÄVÄGEN 2.A , 734 00 HALLSTAHAMMAR

Redaktionens telefon: 0220 - 11578

Tryckning och distribution: Leif Andersson,

Ryd, 386 00 FÄRJESTADEN. TEL: 0485 - 373 33

Utkommer ca 10 gånger per år. Prenumeration 40 kronor för kalenderår genom inbetalning av beloppet till postgiro-konto 35 44 51-7 Leif Andersson.

Ja, så var det dags igen för en intern-tidning.

Nu har möstrusket kommit på allvar, och med det typiska innesittarkvällar. Och det brukar innebära mycket TV. Apropå TV, så förmodar vi att de flesta av er såg programmet "Kvällsöppet", där man gjorde ett inslag om "Väddöfallet". Vi antar också att ni, som vi, blev både arga och besvikna på det sätt vilket programledaren vinklade det hela helt efter eget tycke. Där fick man än en gång bevis på hur litet man kan lita på massmedia.

En sådan orättvisa som vi nu utsatts för kan vi givetvis inte låta gå oss förbi utan att försvara och ge svar på tal.

Det brev, som ni kan läsa på nästkommande sida, har sänts ut till Svenska Dagbladet, Dagens Nyheter, Expressen, Röster i Radio och TV, samt till tidningen SE. Naturligtvis har ett exemplar nått redaktionen för Kvällsöppet. Vi hoppas att detta ger oss en liten upprättelse.

Ha det så bra i höstmörkret!

Bosse och Gunvor

OBS

OBS

Glöm inte bort planeringskonferensen, som kommer att hållas den 25 oktober i Karlskoga.

ÖPPET BREV TILL REDAKTIONEN FÖR KVÄLLSÖPPET.

Fakta om händelsen och metallbiten i programmet.

Eftersom det var undertecknad som stod för uppgifterna till inslaget, känner jag mig föranlåten att påpeka vissa missförstånd och direkta felaktigheter från er sida.

Lite onda aningar fick jag, när det stod klart, att de båda observatörerna inte "behövdes" i studion, trots att det var meningen ifrån början. Detta innebar att programledaren kunde vinkla denna händelse precis som det behagade, utan att någon kunde gå i svaromål.

Till att börja med, så hade Gary Engman fel när han påstod att detta skulle vara det första fall, där man tillvaratagit eller funnit kvarvarande objekt.

Det finns ett tidigare fall med en inte helt okänd disponent i Ängelholm, som har omhändertagit material.

Även i Brasilien har det inträffat. En annan förunderlig detalj, var att Gary påstod att det lysande föremålet som landade på vägen framför de båda timmermännens bil såg ut "ja, som ett flygande tefat". Detta påstående existerar endast i Garys egen fantasi! De båda vittnena talar endast om ett lysande föremål som påminde om en tillplattad boll.

Hela denna märkliga och omtalade händelse rafsade Gary Engman och kvällsöppet över på ett par minuter.

Att vittnenas bilmotor stannade och strålkastarna slocknade, till följd av detta lysande föremål, nämndes ej. Man undvek att tala om att den uppvisade metallbiten endast var en tredjedel av den ursprungliga biten.

Inte med ett ord redogjordes vittnenas egen reaktion och funderingar under tiden för denna observation, som varade i ca tio minuter. Ej heller vad som hände efter det att det lysande föremålet lyfte från vägen, gjorde en sväng ut över Väddö-viken, för att därefter försvinna.

Metallbiten var, som tidigare nämnts, större ifrån början.

Den var trekantig med jämna och avrundade hörn och stor som en tändsticksask. Det var alltså långt ifrån någon metallstav som påstods i programmet. Vad Gary Engman fick det ifrån, är en gåta. Vad som heller inte nämndes i samband med fyndet,

var att där det lysande föremålet hade stått, var det halvmeterlånga gräset på sidorna av vägen nedtryckt i en halvcirkel. Luften på platsen var kvav och det kändes svårt att andas. Den trekantiga metallbiten hittades på vägkanten och var då varm, vilket inte framkom vid redogörelsen i programmet.

Vad det sedan gäller de olika undersökningarna av denna omtalade metallbit, så får de resultaten givetvis stå för de olika undersökningarna vid respektive laboratorium.

Vanlig hårdmetall eller mera sofistikerat material, där går tydligen meningarna isär. Det må vara hur som helst med den saken, men det är inte riktigt det frågan handlar om.

Det hade dessvärre inte redaktionen för kvällsöppet förstått. Den överskuggade frågeställningen är således: Om det finns flera företag som har möjlighet att tillverka stora mängder av denna metallsort, vem har då tillverkat denna metallbit?

Vad har den använts till och var det en ren slump, att den låg precis där det lysande föremålet landade?

Faktum kvarstår: den då, varma, trekantiga metallbiten hittades på kvällen den 9 november 1958, på vägen ca sju kilometer efter Elmstabron mot Grisslehamn på Väddö, under ovan relaterade omständigheter.

Det skall dock här understrykas, att ingen har påstått att metallbiten skulle ha något samröre med det lysande föremålet.

Allra minst de båda vittnena, timmermännen Stig Ekberg och Harry Sjöberg.

Till slut en liten undran Gary Engman.

Var i min artikel om Väddöfallet, står det något om föremål från andra planeter??

Jag förmodar att det var den som trots allt låg till grund för "UFO-inslaget", även om jag stundtals inte kände igen det.

Den ovan angivna frågeställningen, samt det ytterligare material som finns om detta fall, gör att jag misstänker att det "roliga" trots allt ändå inte är helt över.

Christer Nordin

Ordf. för Riksorganisationen UFO-Sverige

Irans kultur- arv förstörs

TEHERAN (TT-AFP)

I skuggan av giselandramat i Teheran och avrättningarna över hela landet fortgår en systematisk förstörelse av Irans kulturarv.

Till en början väckte vandaliseringen av historiska byggnader protester i pressen. Nu har pressen tröttnat på ämnet, men förstörelsen fortsätter med full kraft.

Vandalerna har visat sig vara resolut folk. Med schaktmaskiner och traktorer färdas de från monument till monument och lämnar efter sig grus och skärvor.

Den praktfullt utstyrda badanläggningen Khosro Abad i Isfahan, som byggdes på 1000-talet, slogs sönder av okända.

Zavarehmoskén, likaså i Isfahan, revs av en skara män med bräckjärn som uppgav att de skulle "restaurera byggnaden".

Den massiva portalen framför det palats i Kasha i centrala Iran, där schahen Abbas den andre kröntes, ligger i ruiner. De som rev uppgav att området behövdes som busshållplats och torg.

Fortsätter

En man som brukar vara grundlig har lovat att fördelningen skall fortsätta: aiatolla Khomeini.

Med en hacka slog han i förra månaden det första slaget mot mausoleet i Teheran över den avsatte schahens far. Kort därefter återstod endast spillror av byggnadsmaterial. En offentlig toalett borde uppföras på platsen, dekreterare Khomeini.

Han har också uttalat en förhoppning om att iranierna skall riva Cyrus den stores 2500 år gamla grav i Fars.

Ingenting är för stort eller för litet för att dra till sig bildstormarnas raseri. Smärre gravar över den störtade schahens avdöda ämbetsmän har utplånats och den antika arkeologiska fyndplatsen Persepolis är nära slutet på sin existens.

En 340 år gammal teologisk skolbyggnad i Mashad fick också skatta åt förgängelsen. Kommunala tjänstemän uppgav att vanprydnadsspricker hade uppstått i taket. — Och hur som helst ville vi bygga något annat på platsen, tillade de.

Lyftkranar kom till användning i förra veckan, när schah Nasseraldin Kajsars grav i Shahr-e-rey skulle utplånas. Hela marmorbyggnaden måste bort, så att de trogna kunde få en böneplats i det fria, sade arbetarna som hade stort besvär med marmorblocken.

Det mesta som har utvalts till sin undergång har något band med det kejserliga Iran. Men ibland har även monument som inte alls kan sättas i samband med schahernas gamla Iran angripits.

Myndigheterna har faktiskt försökt att stävja raseriet. Aiatolla Khomeini framhöll nyligen i ett tal att nationens rikedomar inte får förlösas.

Jättepådrag efter luden man i Kina

PEKING. Kinesiska experter har börjat undersöka ihållande rykten om att en två meter lång, luden vilde strövar omkring i bergen i provinsen Hubei.

Enligt dagstidningen Guang Ming har dussintals forskare skickats ut för att söka efter varelsen. "Vilden i Hubei" sägs vara härbevuxen från topp till botten — men hittills har hans existens varken kunnat bekräftas eller vederläggas.

Under sina efterforskningar har experterna intervjuat ögonvittnen och hittat hår och ekskrementer på de platser där vilden antas ha varit, skrev tidningen. (TT-Reuters)

"Slicka dina sår!"

Vetenskapsmän vid Royal Children's Hospital i Melbourne i Australien säger att däggdjurens naturliga benägenhet att slicka sina sår faktiskt kan påskynda läkandet. I den brittiska vetenskapliga tidningen Nature heter det att forskare genom experiment med råttor har funnit att skärsår eller skråmor läks mycket fortare då gnagarna slickar på såren än om de inte gör det.

Forskarna drog slutsatsen att mågonting i saliven befrämjar läkandet — någonting som, om det kunde avskiljas för medicinskt bruk, skulle kunna användas som ett effektivt läkande medel efter en operation.

VIKTFÖRLUST I RYMDEN

Den 15-11-1960 tillkännagav U.S. Air Force, att den över Stilla Havet nedtagna kapseln till satelliten Discover XVII hade förlorat ca 80 kilo i vikt under den tid den hållits i bana runt jorden. Den vägde 136 kilo vid uppskjutningen men endast 56 kilo efter bärgningen.

Forskarna misstänker att en okänd kraft finns och verkar i rymden runt jorden. Men vad den är och hur den påverkar solid materia, och för hur lång tid, det vet man litet eller ingenting om. Förekomsten av en sådan kraft torde dock vända upp och ned på tänkandet rörande gravitationen och naturen av de energibälten som omger jorden, liksom också när det gäller utvärderingen och egenskaperna hos materien som sådan. — Och de data som satelliternas instrument sänder tillbaka till oss — kan tänkas vara något osäkra, lindrigt sagt.

Vad som härutöver är känt kommer från professor Robert L. Brown, en av cheferna för Southern Connecticut State College, kort tid före flygwapnets tillkännagivande.

På grund av det stora utrymme som rymdprogrammet vid den tiden gavs av press, radio och TV i staten Connecticut, rapporterades i stor utsträckning udda händelser som kunde tänkas ha samband med detta. Härigenom blev det möjligt att vid två tillfällen ta tillvara nedfallna metallfragment och få dem analyserade. I det ena fallet kunde man klart fastslå att de måste härröra från den ryska satelliten Sputnik IV, som av okänd anledning exploderade i sin bana.

Fenomenet med viktförlust förelåg emellertid i båda fallen. Fragmenten undersöktes också av Smithsonian Astrophysical Laboratory i Cambridge samt av Dr. Townsend Brown, associerad med Whitehall Rand Inc., ett företag som arbetade med rymdkonsulter och även bedrev antigravitationsforskning.

Professor Brown fastslog att fenomenet innebar en egenskap som tillkommit under passagen genom starka energifält, möjligen genom inverkan från Van Allens strålningsbälten.

Innan det största fragmentet överlämnades till Whitehall Rand vägdes det mycket exakt. Vikten befanns vara 9,7950 gram.

Dr. Browns omedelbara undersökningar visade att en viktninskning skett och att denna fortsatte. Under ca 3 veckor uppgick den till mer än 3%.

Dr Brown fann dessutom att direkt iakttagbara strukturförändringar ägde rum. Men det mest fascinerande i hans rapport säger att "vissa andra material som kommer i nära kontakt med fragmenten också förlorar vikt; detta gällde även den lilla glaskapsel som fragmenten förvarades i. Viktförlusten rapporterades vara störst första tiden.

Professor Brown förklarade att dessa resultat pekade på en ny aspekt på gravitationen i rymden och att fenomenet delvis går emot Einsteins relativitetsteori. Han framhöll att man har några teorier om viktförlustens orsaker, men dessa ville han ej gå in på. En lösning av problemet måste dock vara av största betydelse för kommande rymdfärder framhöll han. "Om den process som orsakade viktförlusten kan dupliceras på jorden, kan vi skjuta upp betydligt lättare raketer, som med lika stor drivkraft som nu används kan nå längre ut i rymden än vi tidigare ansett möjligt.

De som inte delade professor Browns synpunkter framhöll att viktförlusten troligen orsakades av vad man kallar ablation d.v.s. upplösning eller förintelse genom friktion och värme av material som från rymden passerar jordens atmosfär. Professor Brown ansåg att viktförlusten hos Discover-sattelliten var för stor för att enbart tillskrivas ablation.

Dr. Townsend Brown framhöll att fragmenten innan de nådde honom mycket väl kunde ha varit fuktighet, och att dennas senare avdunstning skulle kunna förklara viktförlusten. Denna möjlighet var dock förutsedd varför fragmenten omedelbart vid ankomsten till laboratoriet hade lagts i kapslar som i sin tur placerades i vacuum och under konstant temperatur för att eliminera alla tänkbara effekter från omgivningen.

Denna artikel aktualiserar den teori som förespråkar att rymdfärder, sådana vi f.n. uppfattar dem, är omöjliga ute i verkliga rymden d.v.s. utanför ett solsystem eller en sols elektromagnetiska fält. Där ett sådant fält saknas säger teorin, kan inte materia formas och där kan ej heller redan formad materia bestå.

Materien återgår här till sina ursprungskomponenter, som om de faller in mot centrum av en virvel i etern åstadkommer fenomenen gravitation, vikt och massa. -En teori som ej vederlagt av hittills genomförda rymdfärder.

Källa: Brevcirkelns medlemsblad
nr. 35/1967

H.E./S.A.T.

Oktober

V.43

KÖPING: U-SEKT.
MÖTE

21 Tisdag
Birger

22 Onsdag
Seved

ENKÖPING: KURS +
BYGGAFTON

23 Torsdag
Sören

24 Fredag
Evert

Planella

V.44

PLANERINGS-
KONFERENS I
KARLSKOGA

SALA : MÖTE

KÖPING: MÖTE

25 Lördag
Inga

26 Söndag
Amanda

27 Måndag
Sabina

28 Tisdag
Simon

Planella

V.49

ENKÖPING : KURS+
BYGGAFTON

November

OBSERVATIONS-
KVÄLL

29 Onsdag
Viola

30 Torsdag
Elsa

31 Fredag
Edit

1 Lördag
Allhelgonad.

Alla Helgons dag

November

V.45

HALLSTAHAMMAR :
MÖTE

KÖPING : U-SEKT.
MÖTE

KIRUNA UFO-
FÖRENING :
MÅNADSMÖTE

2 Söndag
Tobias

3 Måndag
Hubert

4 Tisdag
Sverker

5 Onsdag
Eugen

ENKÖPING : KURS+
BYGGAFTON

ENKÖPING :
MÅNADSMÖTE

6 Torsdag
Gustav Adolf

7 Fredag
Ingegerd

8 Lördag
Vendela

9 Söndag
Teodor

Planella

V.46

SALA : MÖTE

KÖPING:TEMA-
KVÄLL:ROLF
GÖRANSSON,MEDIAL

VÄSTERÅS:
MÅNADSMÖTE

ENKÖPING: KURS+
BYGGAFTON

10 Måndag
Martin Luther

11 Tisdag
Mårten

12 Onsdag
Konrad

13 Torsdag
Kristian

November

Planella

V.47

OBSERVATIONS-
KVÄLL

14 Fredag
Emil

15 Lördag
Leopold

16 Söndag
Edmund

17 Måndag
Napoleon

KÖPING : U-SEKT.
MÖTE

KIRUNA UFO-
FÖRENING : DROP-
IN-KVÄLL

ENKÖPING : KURS +
BYGGAFTON

18 Tisdag
Magnhild

19 Onsdag
Elisabet

20 Torsdag
Pontus

21 Fredag
Helga

Planella

V.48

SALA : MÖTE

KÖPING: MÖTE

22 Lördag
Cecilia

23 Söndag
Klemens

24 Måndag
Gudrun

25 Tisdag
Katarina

DÖDENS SJÖAR — VARRE ÄN BERMUDA TRIANGELN

Northwest 2501 närmar sig Battle Creek efter 51 minuters flygning. Beräknas passera Milwaukee om 37 minuter. Flyghöjd 3 500 fot.

Den rutinmässiga rapporten lämnade den 23 juni 1950 Northwest Airlines Flight 2501, en DC-4 som klockan 22.09 hade lämnat La Guardia-flygplatsen i New York och i det ögonblicket passerade över Lake Michigan på väg mot Seattle i Washington.

Förstapilot på DC-4:an var kapten Robert C. Lind. Till höger om honom satt andrepiloten, Verne F. Wolfe. I passagerarkabinen befann sig flygvärdinnan, Bonnie A. Feldman, och 55 passagerare.

Av Linds tidsangivelse att döma flög DC-4:an med en marschfart av omkring 400 km/tim, och borde som han angav, ha passerat Milwaukee klockan 23.37. Då planet klockan 23.40 ännu inte passerat Milwaukee, eller hörts av, anropades det av trafikledartornet.

Men Northwest 2501 svarade inte, och då man tittade på radar-skärmen var passagerarflygplanet spårlöst borta!

Några timmar senare drog den amerikanska kustbevakningen igång det största räddningspådraget i Lake Michigans historia.

Om DC-4:an hade exploderat skulle sjön ha varit översållad med vrakdelar. Inga vrakdelar hittades. Om kapten Lind hade lyckats sätta ner planet på sjön intakt, kunde det finnas överlevande. Om inte, skulle det flyta döda kroppar i vattnet. Man fann varken levande eller döda från passagerarflygplanet.

Då DC-4:an antogs ha sjunkit till botten, genomsöktes sjön av enheter från flottan. Först använde man en antiubåtsradar, sedan en avancerad sonar och slutligen en miniubåt. Allt var resultat-löst.

Northwest 2501 hade försvunnit över Lake Michigan — ändå fanns det inte minsta spår av vare sig DC-4:an eller de totalt 58 ombordvarande!

Det skrämmande försvinnandet, dåtidens största flygkatastrof, är bara ett av hundratals liknande fall under de senaste 150 åren. Över det här mystiska området, som med fruktan kallas "Dödens sjöar", försvinner fler fartyg än någon annanstans i världen, inklusive den ökända Bermudatriangeln!

Området utgörs av de fem stora sjöarna Superior, Michigan, Erie, Huron och Ontario som ligger inom USA:s och Canadas gränser.

Till sjöss handlar försvinnandena om allt från små bogserbåtar till lastfartyg på 26 000 ton. I luften drabbas sportflygplan, helikoptrar, jaktplan, och stora passagerarplan.

Luftrummet över "Dödens sjöar" är också hemsökt av andra oförklarliga fenomen. Radion dör utan orsak. Gyroinstrumenten upphör att fungera. Piloter kan plötsligt inte längre se marken, trots att det råder fullt dagsljus. Andra blir totalt sinnesförvirrade och "självmondsdyker" rakt ner i marken. Motorn kan tvärt stanna, och en "förintelsekraft" river itu planen som om de vore gjorda av papper!

Inte i något enda fall har tillsatta haverikommissioner kunnat förklara krascherne eller fenomenen.

De få som överlevt "Dödens sjöar" har lidit av total minnesförlust. Många piloter har inte kunnat komma ihåg att de ägt ett plan, än mindre flugit det. Läkarvetenskapen står frågande inför fenomenet.

Men det allra otäckaste och mest fantastiska med "Dödens sjöar" är att det har inträffat en mängd mystiska försvinnanden — både till sjöss och i luften — i vittnens åsyn!

I skymningen den 1 december 1942 stävade bogserbåten "Admiral" med tankerpråmen "Clevco" på släp över Lake Erie, från Toledo mot Cleveland.

Bogserbåten var 27 meter lång och hade ett tonnage av 130 brutto ton. Ombord fanns 12 besättningsmän under befäl av kapten John Swanson. Tankerpråmen Clevco hade lastat 3,8 miljoner liter råolja, var bemannad med 18 man och anfördes av Swansons fd förstestyrman, 62-åriga William H. Smith.

Fartygen hade just klarat den farliga Pelepassagen och vänt västerut, då en man på Clevco såg hur Admirals ljus plötsligt slocknade. Kapten Smith blev förbryllad, men inte direkt orolig. Vajern mellan de två fartygen förblev sträckt.

Klockan fyra på morgonen den 2 december, fick utkiken på Clevco stirra länge mot bogserbåten innan han trodde sina ögon. Bogserlinan mellan fartygen som borde ha pekats vågrät över sjöns yta, gick rakt ner mot botten, fortfarande hårt spänd!

Admiral hade inte sänt något SOS, ändå stod det fullt klart att bogserbåten inte längre flöt. Hur något sådant kunde ha gått till övergick kapten Smiths förstånd.

Den okända kraft som snabbt och fullständigt ljudlöst sänkt Admiral kunde knappast ha lämnat några överlevande, meddelade kapten Smith kort därpå till kustbevakningen, och begärde sedan

att de själva skulle bli räddade.

Han uppgav Clevcos position till omkring 22 km väster om Cleveland, varifrån man omedelbart skickade ut två bogserbåtar och två kustbevakningskuttrar. De fyra fartygen var framme inom en halvtimme, men de kunde varken finna platsen där Admiral uppgavs ha förlist eller tankerpråmen Clevco.

För att lösa mysteriet skickade civilflygets luftpatrull upp ett spaningsplan. Det fann tankerpråmen oförklarligt på drift, nästan 20 km från den position som kapten Smith uppgivit.

Några besättningsmän vinkade från fartygets däck, men just när piloten, Clara W. Livingston, skulle dirigera räddningsfartygen via radion till Clevco, inträffade något fullständigt ofattbart.

Från ingenstans dök ett egendomligt och onaturligt kompakt "snömoln" upp mitt framför ögonen på piloten, sänkte sig ner över Clevco, och svepte in hela tankerpråmen.

Clara Livingston cirklade runt det mystiska "snömolnet" och anropade kontrollen i Cleveland. I nästa ögonblick dog radion.

Då "snömolnet" efter någon minut lyfte och sakta drev bort på himlen, var tankerpråmen Clevco spårlöst försvunnen från sjöns yta!

Det ofattbara försvinnandet vållade en enorm uppståndelse inte minst sedan det bekräftats av manskapet på de fyra räddningsfartygen som sett detsamma som piloten. Sökandet efter bogserbåten och tankerpråmen fortsatte i veckor efteråt, men varken fartygen eller de sammanlagt 32 männen ombord har hittats.

Den 27 september 1960, dånade två kanadensiska jaktplan ut över Lake Ontario på en övningsflygning. Ledarplanet, ett CF-100, låg omkring två km före det andra när det flög in i vad som liknade ett cirrusmoln, men som uppenbarligen var något helt annat.

Piloten på det andra jaktplanet stirrade förbluffad på himlen framför sig. I ena ögonblicket hade hans kollega befunnit sig där i sitt jaktplan, i nästa ögonblick var allt som syntes dess tvärt avklippta kondensstrimma.

Jaktplanet hade försvunnit i tomma intet!

Drygt två månader senare, den 29 november, lyfte ett Piper sportplan från Merrill Meigs Field i Chicago. Vid spakarna satt 26-åriga Martin Miller, en erfaren pilot med eget taxifyg. Han skulle flyga två passagerare över Lake Michigan.

Kort efter starten upptäckte den ene passageraren att han glömt sin väska på flygplatsen i Chicago. Miller återvände till Meigs

och fick landningstillstånd. På grund av hård blåst tvingades han göra om inflygningen, men då han på nytt kom in för landning låg det okända på lur.

Från trafikledartornet såg personalen hur Piperplanet svängde bort från södra Chicago och ut mot Lake Michigan. I den svängen flög sportplanet rakt in i ett, som trafikledartornets personal senare uttryckte det, "kompakt, cigarrformat snömoln som slukade det helt och hållet".

Sedan dess är Piperplanet och de tre männen spårlöst försvunna! Vad som orsakar de gåtfulla försvinnandena i och över "Dödens sjöar" är en olöst gåta. Men det saknas förstås inte teorier.

UFO-anhängarna skyller på fientligt sinnade "flygande tefat", men den teorin vill ingen tro på. Meteorologerna talar om tromber och "freak-väder"; hastigt uppkomna vindar som sveper över de stora sjöarna med orkanstyrka. Men förklaringen har avfärdats av flera skäl, främst av det att de flesta försvinnandena skett i vackert väder.

Den intressantaste teorin, som också myndigheterna i både USA och Kanada lyssnar till, har lagts fram av elingenjören och författaren, Hugh Auchinloss Brown. Han tror, och försöker nu med ett team experter bevisa, att försvinnandena, krascherna och de mystiska fenomenen, har ett samband med de mycket starka magnetstörningarna som bevisligen råder över "Dödens sjöar".

Magnetteorins många kritiker har emellertid krävt av Brown att han med hjälp av sin teori skall förklara ett försvinnande på Lake Superior som har gått till den amerikanska sjöfartshistorien.

Det uppseendeväckande försvinnandet ägde rum den 10 november 1975, och det som spårlöst försvann var det största lastfartyg som någonsin färdats på de stora sjöarna - Edmund Fitzgerald, 210 meter långt, 22,5 meter brett och på 26 000 ton!

Det följdes av lastfartyget Arthur M. Anderson, mindre än hälften så stort. Andersons kapten, Jesse B. Cooper, såg tillsammans med flera besättningsmän hur, "yrsnö, möjligen ett snömoln", svepte in 26 000-tonnaren omkring 2,5 km framför dem.

När sikten framför dem åter var fri, var det jättelika fartyget borta! Det har aldrig återfunnits och lika spårlöst försvunna är de totalt 42 man som fanns ombord.

Vid sin anflygning mot planeten Venus radierade rymdsonden Mariner tillbaka data som angav så höga temperaturer vid planetens yta, att mänskligt liv, sådant vi känner det, omöjligt kan existera där.

Dessa värden betvivlas nu starkt - istället för markytans temperaturer anses Mariner ha registrerat kinetiska temperaturer befintliga i jonosfärens toppskikt. Data från satelliter som cirklar i banor runt jorden - såväl amerikanska som sovjetiska - har "bevisat" att liv, sådant vi känner det, ej kan existera på jorden: Den stora mängd data som de matat ned till oss talar entydigt om att det inte finns varken syre eller vattenånga i jordens atmosfär.

När de förbluffade forskarna följde upp och kontrollerade dessa data, fann de att de elektriskt ledande skikt som jonosfären är uppbyggd av, effektivt blockerar spektrallinjerna för syre och vatten.

Härav kan en första slutsats dras - endast data som insamlats från höjder mellan en planets yta och dess jonosfär kan ge pålitliga värden beträffande yttertemperaturer och atmosfäriska förhållanden för planeten i fråga.

En andra slutsats ger också sig själv - vi vet ingenting om förhållandena vid våra grannplaneters markytor.

Källor: Brevcirkelns medlemsblad nr 35/1957 och 52/1969

M.E /S.A.T

Den som inte är beredd att förlåta andra förstör den bro han en gång själv måste gå över.

FRANCIS BACON

Jag kan inte förklara Edmund Fitzgeralds försvinnande med den kunskap om sjöarnas magnetstörningar som vi har idag, men jag är övertygad om att vi kommer att kunna göra det, säger ingenjören Hugh Auchinkloss Brown optimistiskt. Det finns inga oförklarliga försvinnanden vare sig här eller någon annan stans. En sådan här inställning har bara de sensationshungriga, men vi arbetat seriöst med gåtan.

Tusentals piloter och sjökaptener hoppas innerligt att Hugh Auchinkloss Brown har rätt, och att hans team inom en snar framtid lyckas lösa gåtan med "Dödens sjöar".

Källa: Saxons

ORDET FRITT

Nedanstående artikel är saxad ur ett brev som inkommit till redaktionen. Det visar något av den glädje som uppstått vid utgivandet av UFO-SVERIGE AKTUELLT.

När jag nu sitter här med första numret av UFO-SVERIGE AKTUELLT blir jag nästan rörd till tårar av att det äntligen hänt som jag så länge väntat på, nämligen att potentaten C-A Jonzon klivit ned från predikstolen och försvunnit ut i kulissen, ty han förstörde ju nämligen UFO-Information med sitt struntprat när han använde tid ningen som språkrör för sina egna personliga åsikter som var minst sagt insnöade.

Jag önskar Er all lycka och välgång i återuppbyggnaden av UFO-Sverige och med den nya tidskriften.

Jag ämnar prenumerera på UFO-SVERIGE AKTUELLT snarast möjligt!

Med vänliga hälsningar och välgångsönskningar.

N.N.son

N.N.stad

Mystiska himlafenomenen över Karlskoga:

— De flesta har en förklaring

Det har rapporterats en del himlafenomen de senaste dagarna. Dels har undertecknad fått telefonsamtal om sådana, dels har KT relaterat några fall. Många förklaringar har givits i samband med observationerna, men så länge man inte vet exakt, så måste fenomenen betecknas som UFO (oidentifierat flygande föremål). I synnerhet för de rapporterande observatörerna framstår de iakttagna mystiska objekten ofta som UFO.

Exempelvis ringde häromdagen några personer till artikelförfattaren och berättade att de natten mellan onsdag och torsdag i förra veckan (032) såg ett mycket underligt ljusfenomen. Ett kraftigt ljus, som vid första anblick troddes vara ett flygplans landningsljus, rörde sig sakta över himlen i sydost. Fenomenet, som sågs omkring kl 03.00 var tidvis bländande starkt och tidvis svagare, för att så småningom tona bort. Medan det syntes, vaggade det sakta fram och tillbaka i sidled och flyttade sig mycket långsamt över himlen under de ca 20 min som man kunde observera det. Himlen var först molnfri i den riktningen för att senare täckas av moln.

□ En logisk förklaring

Vad var nu detta?

Ja, för observatörerna var det utan tvekan ett UFO-fenomen så länge de inte kunde begripa vad det var. För oss »himlaskådare» som sysslar med UFO-fenomenen litet mera ingående och som dessutom intresserar oss för amatörastronomi, framstår just detta fenomen inte längre som UFO. Men vem vet, vi kan ju ta fel också. Kontrollerar man emellertid i astronomiska tabeller där man bl.a. kan avläsa planeternas tider, så får man fram en logisk förklaring till denna observation.

□ Var det Venus?

Planeten Venus, också kallat morgon- eller aftonstjärnan, befann sig vid tidpunkten för observationen just i den aktuella riktningen. Den är det starkaste objektet på himlen bortsett från solen och månen. Den blir ofta rapporterad som misstolkad UFO, till och med flygare har rapporterat den som sådan. Nu hör det till saken att man ofta för lättvindigt tar till Venus för att förklara UFO-observationer, även om planeten inte alls kunde finnas i det aktuella området och även om observationen var av sådan art, att Venus inte alls passar som förklaring. Och vem vet, det ovan relaterade fallet kanske inte heller var Venus. Man måste emellertid, av alla teorier som framkastats och ventilerats, ta den

mest logiska, och den mest logiska till den ovan nämnda observationen är just, att det var Venus.

□ UFO-logi

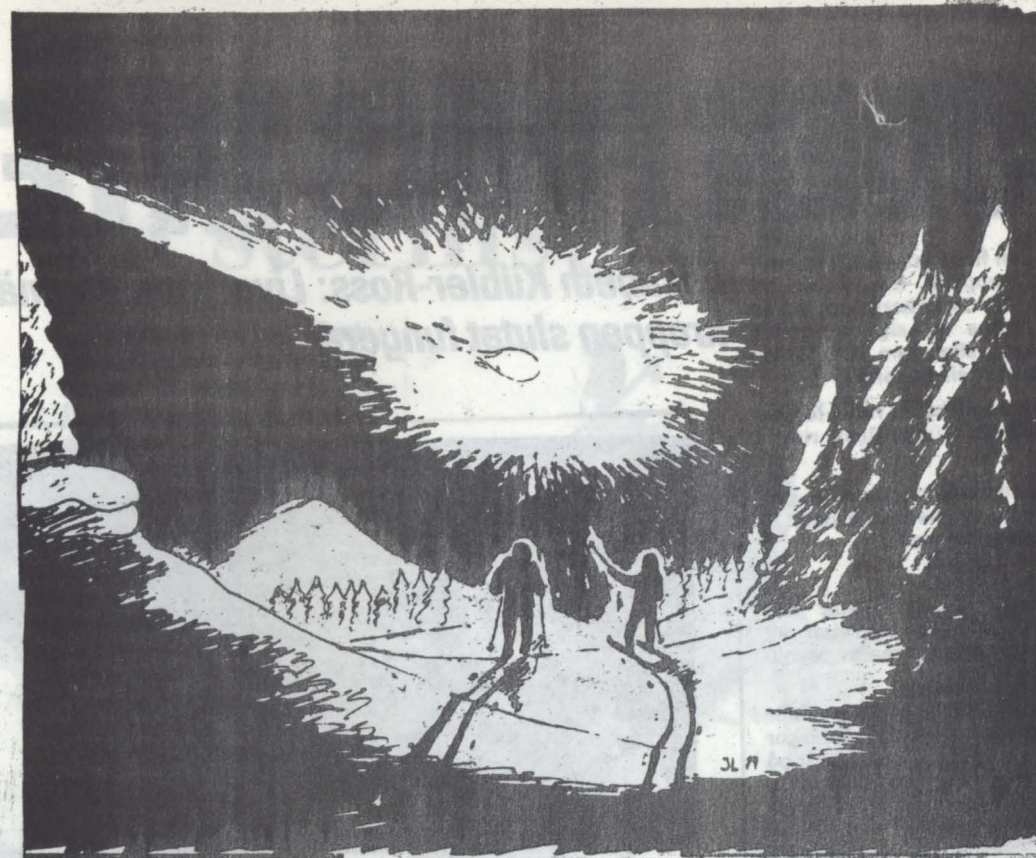
Vi UFO-loger, har tagit det som vår uppgift att upplysa och informera allmänheten om att det verkligen existerar ett UFO-fenomen. Den slutsatsen har vi kommit fram till efter att ha studerat ämnet ingående. Det finns fallbeskrivningar och observationer som är betydligt mer sofistikerade än de här relaterade. Till dessa har man ofta ingen annan förklaring än den utomjordiska. När man får höra om farkoster vilka utför halsbrytande manövrar som inte kan förklaras med nuvarande vetenskapliga kunskaper. När man hör om iakttagna landade farkoster, ibland med iakttagna varelser, och där man efteråt kunnat fotografera landningsavtryck. Våldokumenterade och undersökta fall med polisrapporter, ja då måste man böja sig för fakta och medge att UFO existerar.

□ Vad vill de oss!

Vad är det? Var kommer de ifrån? Vad vill de? Varför tar de inte kontakt mera officiellt? Ja, det är frågor som framtiden får utvisa. Så länge mänskligheten inte försvarsattityden: "Det kan inte vara möjligt. Då finns det naturligtvis inte!", är det mycket svårt att komma fenomenet in på livet. En sådan attityd är mycket farlig och omöjliggör all vetenskaplig forskning. För även om man kommer fram till att alla observationer skulle orsakas av psykosor och hallunisationer, vilket jag starkt betvivlar, så måste det ju vara av ännu större vikt för mänskligheten att inte ignorera fenomenen. Just då vore det ju förödande att vänta med en vetenskaplig forskning. Att det även finns andra tolkningar av fenomenen som kan visa sig farliga att ignorera, vill jag inte närmare gå in på i denna artikel.

□ UFO-föreningar

Jag vill passa på tillfället att informera läsaren att Karlskoga har en mycket aktiv UFO-förening som heter "UFO-Center Karlskoga". Höstens aktiviteter startar den 3:e september

1980. Tag kontakt med föreningen genom fritidsnämnden eller undertecknad om du är intresserad att vara med på föreningens mycket intressanta diskussions- och föredragskvällar samt film- och bildaftnarna. UFO Center Karlskoga ger också ut en tidning, Svävaren, som passar utmärkt för dig som informationsblad, även om du föredrar att vara passiv iakttagare och medlem.

Eftersom vi samlar in och vidarebefordrar rapporter om iakttagna luftfenomen av alla kategorier, är vi naturligtvis intresserade att du ringer oss när du har iakttagit något du tycker är besynnerligt. UFO-Center Karlskoga är ansluten till Riksorganisationen UFO-Sverige med ett nät av fältrapportörer över hela landet. UFO-Sverige samlar in, utreder, arkiverar och redogör för intressanta fall i sin dagarna nyttgivna tidning, UFO-Sverige-Aktuellt.

□ Meteoror/Metsoriter

Beträffande den senaste observationen över Karlskoga vilken skrevs om i KT, så kan det naturligtvis ha rört sig om en nedstörtande satellit vilken sönderföll och brann upp i jordatmosfären. Men mera troligt är att det rört sig om en meteor, möjligen större. Jordens atmosfär just nu genom meteorskurarna Aquariderna 20 juli - 14 aug. samt Perseiderna 29 juli - 18 aug. Det innebär att det kan iaktas många meteoror (meteoriter när de hittas på jorden) populärt kallat stjärnfall. Det är vanligtvis små ärtstora stenar från rymden som av friktionen i atmosfären värms upp så kraftigt att de för det mesta brinner upp och inte når jordytan. I enstaka fall är dessa större och kan då explodera eller falla sönder vid passagen genom atmosfären. Men ibland slår de ner i marken och beroende på storleken och sammansättningen, kan de förorsaka större eller mindre skada på nedslagsplatsen. Detta är nuförtiden mycket sällsynt. Hittar ni en sådan meteorit, som vanligtvis är mycket gropig och svart, så är vi inom föreningen mycket intresserade att få se på den och få reda på nedslagsplatsen.

Öve E. Lewitzki

En typisk boloid, som antas bestå av gaser och flytande materia i plasmaform. Eldkulan, som vittnesrapporter beskriver den, är från gulaktig till röd och i sin relativt långsamma bana "droppar" hela tiden flytande "materia" från denna. Svenekt fall från övre Norrland under 40-talet. (Teckning Jörgen Lewitzki.)

Öve Lewitzki

Karlskoga Tidning 21/8-80

DÖDEN FINNS INTE

- Döden finns inte. Livet fortsätter när kroppen har slutat att fungera. Att dö är bara som att en vårdag lägga av sig sin gamla vinterkappa eller som när fjärilen kommer ut ur sin kokong.

Med det budskapet reser forskaren Elisabeth Kübler-Ross runt i världen.

Hon är en aktad psykiatriker, och hävdar själv att hennes tankar är vetenskapligt bevisade.

Ingen dör ensam, påstår hon också. Forskningen har visat att varje döende är omgiven av osynliga "hjälpare".

Hennes påståenden verkar alltför otroliga för att vanliga människor ska tro dem. Hon har också stött på hårt motstånd, men inget har kunnat hindra henne från att fortsätta sitt arbete. Själv menar hon att hon gör människorna en tjänst genom att befria dem från dödsrädsla.

HAR KARTLAGT 20 000 FALL

Och hon har onekligen ett imponerande material att stödja sig på. Hon har kartlagt 20 000 fall, där efter-döden-erfarenheter finns beskrivna, fall där patienter har hunnit uppleva att livet finns också utanför den fysiska kroppen.

Det fenomenet har inget med inbillning, önsketänkande eller hallucinationer att göra, försäkrar hon.

Elisabeth Kübler-Ross hade bara en enda önskan som flicka hemma i Schweiz - att på något sätt få hjälpa mänskligheten. Efter kriget besökte hon koncentrationslägren i Tyskland och beslöt sedan att sätta upp hjälpstationer för de hemlösa i Polen och Ryssland. Det lyckades.

HJÄRTAT MÅSTE OCKSÅ TILL

Sedan utbildade hon sig till läkare och blev en utmärkt doktor hemma på landet. 1958 hamnade hon, nästan mot sin vilja, i Amerika. Hade gift sig med en arbetskollega, dr Ross, och fick med honom två barn. I New York arbetade hon på det ökända Manhattan State Hospital, där hon kände sig ensam och olycklig och därför började prata personligt med patienterna.

Det blev ett enormt gensvar och de sk hopplösa fallen, de schizofrena, gav henne mest. Det var då dr Ross fattade att man inte kan hjälpa enbart med kunskap. Hela hjärtat och själen måste också till.

- Varje patient lär mej något, men de bästa lärarna i vår värld är ändå de döende, säger hon.

Elisabeth Kübler-Ross: Livet fortsätter när kroppen slutat fungera

Psykologen och forskaren Elisabeth Kübler-Ross reser runt i världen för att tala om döden - som enligt henne inte finns.

Så följde åren då hon uteslutande satt vid dödsbäddar och lärde känna de olika reaktionsstadierna hos en dödsdömd - ilskan, varför-just-jag, köpsläendet med Gud Fader osv, fram till acceptandet.

Det var då hon mötte en patient, som berättade hur hon upplevt sig själv död. Läkarna hade förklarat henne som kliniskt död men efter 3 1/2 timme vaknade hon till liv.

Hon såg sig själv sväva ut ur den fysiska kroppen och hade sett och hört allt som ägde rum i rummet. Kunde återge varje ord som yttrats...

Detta inspirerade dr Ross att samla in liknande erfarenheter från andra delar av världen.

DÖDEN BLEV EN ÖVERGÅNG

Tusentals människor berättade samma sak: de hade lämnat kroppen. Döden blev en övergång till en högre form av medvetande, där man fortsätter att förnimma, förstå, skratta och utvecklas.

Dr Ross gör också ett enastående arbete bland barn, främst utvecklingsstörda. Så fort hon är hemma hos sig brukar hon ta emot dem i sitt eget kök, där de får teckna. Hon förstår nämligen att tyda deras

symbolspråk. Hon visar dem kärlek och talar klarspråk. Följden är att de dödsdömda barnen till slut tycker att döden är något fint som de börjar se fram emot...

Hon har också ett hem i Kalifornien, där alla åldrar blandas, friska

och sjuka. Alla delar med sig av sina erfarenheter.

- Men det viktigaste nu är att tala om för alla att döden inte existerar, slutar dr Ross.

- Vi måste driva bort all fruktan för döden.

AFTONBLADET

6/10-1980

Premiärastronauter lät sterilisera sig

Några av de sju första amerikanska astronauterna lät sterilisera sig innan de gav sig ut mot rymden. Anledningen var att man befärade att strålningen i rymden skulle kunna skada eventuell framtida avkomma.

Dessa farhågor visade sig snart ha varit oberättigade, berättar en av de sju, Gordon Cooper, i en intervju i den amerikanska tidskriften Omni.

Men hur stämmer nu detta med det faktum att Cooper blev far rätt nyligen?

Jodå, i vissa fall kan man "operera tillbaka" förmågan att få barn. Den ursprungliga operationen kan göras så att man kan få ångra sig.

Vid den här sortens operationer går man inte på själva könskörtlarna utan skär av sädesledarna (liksom man hos kvinnor skär av äggledarna).

När sådana avskärningar gjorts kan spermier respektive ägg inte komma fram till de ställen där de egentligen skall fungera. Därmed kan mannen respektive kvinnan inte få några barn.

Kan hävas

Om man emellertid tänker sig särskilt för vid dessa operationer, kan de göras så att det finns vissa chanser att ledningarna kan återupprättas så att steriliteten hävs.

Det är en sådan operation som Cooper och eventuellt också någon av hans kolleger genomgått.

Detta sedan det klart visat sig att några risker för framtida barn inte förelåg efter de övningar i rymden som man begränsade sig till i början.

Emellertid anses det fortfarande att det inte var oklokt av dem som lät sterilisera sig. Man kan inte vara alltför försiktig.

Numera steriliserar sig ingen tilltänkt astronaut.

Hur man gjort i Sovjet har man inte ordat mycket om.

Dock är det ju ett välkänt förhållande att den hittills enda kvinnliga sovjetiska kosmonauten, Valentina Teresjkova, inte alls så långt efter sin färd födde en dotter.

Teresjkova

Det har inte sagts något officiellt om att hon på något sätt skulle vara handikappad.

□ Det var 1959 som de sju första amerikanska astronauterna utsågs.

Redan 1961 gjorde Jurij Ga-

Glatt vinkande på väg till rymdkapseln knallar Gordon Cooper (t h) och Charles Conrad mot högre sfärer.

garin det första bemannade rymdvarvet runt jorden.

1963 flög Cooper 22 varv med kapseln Merkurius 9.

Två år senare gjorde han inte mindre än 122 varv med Gemini (Tvillingen) 12.

Nu arbetar Cooper inom Disney-företagen.

Hos Disney

Dessa sysslar ingalunda bara med teknad film eller nöjesfält utan har också i viss mån vetenskapliga inriktningar. Det är på dessa områden Gordon Cooper nu gör sina insatser.

Han är inte glad över det minskade amerikanska engagemanget i rymden.

Helst skulle han vilja se en gemensam världssatsning i sammanhanget.

Det skulle då kunna röra sig om en så bred satsning att man kunde ta med de sk flygande tefaten eller UFO-n!

Cooper uteluter inte att varelser från främmande världar kan ha besökt oss. Men han vill ha bättre besked i det sammanhanget än man nu har.

Samhället

Steriliseringar förekommer även i Sverige, både frivilliga och tvångsmässigt genomförda.

I de senare fallen rör det sig om personer med sådana handikapp att samhället inte vill riskera en försämring av kommande generationer.

I de förra fallen kan det handla om personer som helt enkelt inte orkar att få flera barn än de redan har.

Kastrering är något mycket mera slutgiltigt än sterilisering av vanlig typ.

Vid kastrering tar man bort eller i varje fall förstör själva könskörtlarna. Man gör ett "det" av en man eller en kvinna.

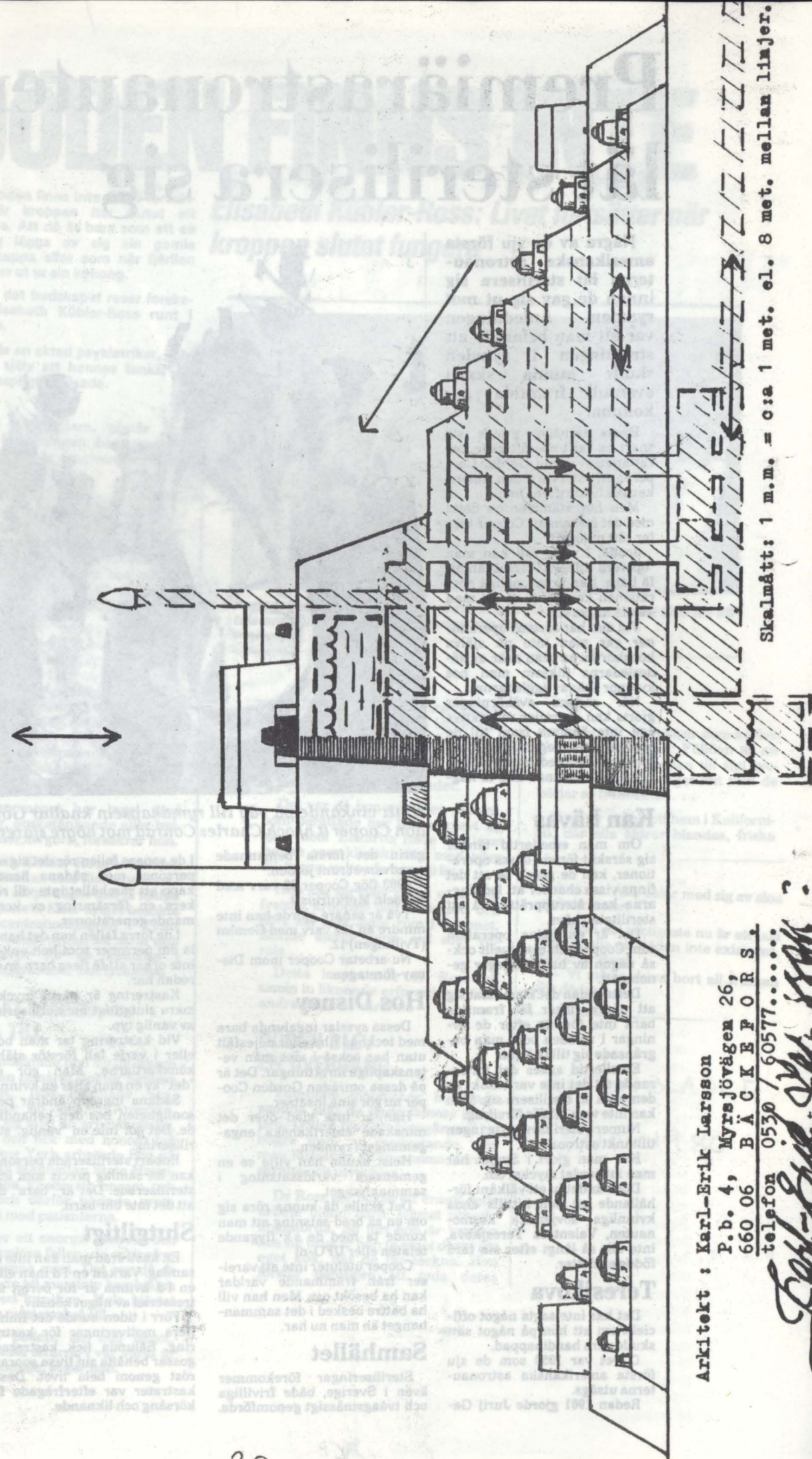
Sådana ingrepp ändrar personligheten hos den behandlade. Det gör inte en "vanlig" sterilisering.

Enbart steriliserade personer kan ha samlag precis som icke steriliserade. Det är "bara" det att det inte blir barn.

Slutgiltigt

En kastrerad man kan inte ha samlag. Varken en fd man eller en fd kvinna är för övrigt intresserad av något könsliv.

Förr i tiden kunde det finnas flera motiveringar för kastrering. Sålunda fick kastrerade gossar behålla sin ljusa sopranröst genom hela livet. Dessa kastrater var efterfrågade för körsång och liknande.

UNIVERSALCITY BESKRIVNING AV FUNKTIONER.

Sida 1.

Konstruktiva tillgångar förebygger problem genom att avbilda en tänkt inre kropp på samma sätt som fysisk materie formats av inre information, med andra ord kan vi forma en grundsats till den fysiska basen vi lever i.

Triangelns lag är den enda katalysator som skapar en balanserad frihet åt den fysiska tillgången samtidigt som den begränsar utsvävningar i form av slöseri, dessutom har nämnda lag sin position under ytan av den fysiska balansen.

Pyramidens topplan är ingångspunkt för andlig information och utgångspunkt för utbyte av positiva aktiviteter och direktiv, globalt.

På pyramidens lodaxel pendlar aktiviteten mellan information och konstruktion, lodaxeln fungerar som tidsaxel där den övre axelpolen fungerar som positiv ledare för den positiva baspolen.

Pyramidens basplan fungerar som det expansiva volymplanet den neg. polaritet som genom energi upprätthåller balansen mellan fysisk konstruktion och dess omgivning, fysiskt utbyte på lokala planet sker med basråvaror, enkla verktyg i form av praktisk dynamik för minsta motstånd samt med dessa utforska avfall för upprätthållande av odlingsbalansen.

Det yttre diagonala planet symboliserar fysiskt en tillförd andlig funktion pendlingen mellan frihetens och frigjord tids fixerade möjligheter i rummet. Denna trappa skall nyttjas i bägge riktningar fysiskt för att få både andlig och fysisk sysselsättning, alltså både självförsörjningens trygghet och stimulansen i utbytet av konstruktiva erfarenheter och produktspecialiteter. Dock skall all verksamhet böttna i vänortsligt samarbete med attraktion som drivkraft och mål i denna kommunikation. (Fysiskt viloplan.)

Introvert transformation blir i denna logik målet, formation efter transformationens mall livets mening och den fysiska materiens framtid samt genereringen är medlet som möjliggör fysisk återuppbyggnad och åternyttjande till glädje för den introverte byggaren och nyttjaren av fysisk erfarenhet.

Det fysiska målet blir att utveckla återhållsamhet enda sättet att förebygga meningslöshet istället blir skapandet meningsfullt.

Återhållsam frihet är bättre än meningslös och slösaktig fritid. Friheten svarar dessutom för ordnad skönhet medan fritiden svarar el. rättare uttryckt frågar efter organiserat kaos.

Pyramiden svarar för ett attraktivt försvar el. rättare attraktiv efterfrågan = ideologi, där den är stammen i ett träd där boendet utgör blommorna i trädet, i toppbyggnaden sker den andliga tillväxten samt där mänsklighetens och dess kommunikationsmedel verkar sker detta likt fåglarnas flykt in i ett träd.

Pyramiden är ägnad både självförsörjning och utbyte detta system möjliggör återanvändning. Detta innebär att varje sep. samhälle kring sig måste ha tillgång till försörjningsomr. för människa och djur i form av fiskdammar, odlingsmark och vildmark, här främjas det lägre det får en uppgift av det högre efter behov, här står det högre i centrum att vårda och reservera omgivningen genom attraktion. (Verklig decentralisation.)

INFORMATION FÖR ÖKAD MEDVETENHET.

Detta universalsystem beg. genomsnittslig samhällsyta med 90 % .
 Minskade vägbehov genom en minskning av transp.behoven på markpl.
 Minskade energibehov genom bättre lagr. av naturligt utvunnen energi.
 Ökade personliga kontakter genom en begränsad folkmängd i samhället.
 Ökad frigörelse av odlings och vildmark. (miljöfrämjande)
 Ökade krav på tillverkning som är involverad i samhällskroppen.

Pyr. inneh. utrymme för lagring av : k. och v. vatten, födoämnen, lokal och central matlagning, hangarer, avlopps och avfallsåteranv. Övr. utr. : Tempel, flyghall, tillverkningslokaler, hiss och gångpassager, bostäder, klädcentral, samt på flygl. barnpassn., skola, sjukhus, administration m.m.

Energi för ljus, matlagn., tvätt, övr. maskinpark tillföres med vind, vatten el. solenergi och lagr. på lämpl. sätt eft. naturl. förutsättn.

Energi för värmeändamål kan utg. av jordvärme som accumuleras under sommarhalvåret flyttas i tid och rum för att nyttj. under vinterhalvåret. Man kan tänka sig att alstra v.vatten medelst en friktionsgen. Här är att märka att bara satsa på att isolera värmen till luften bör kompletteras med energilagring i tyngre ämnen vid el. i förbrukningskällan = pyr.massan el. i vattenreservoarer.

Medelst tempererat vatten kan cirkulation ske först som uppvärmn. av bostäder kan vattnet ledas till takpooler varifrån vattnet får värma upp terrassgatorna för att sedan återföras till uppvärmningsreservoaren eller ledas ut som konstbevattning el. i rör för jorduppvärmning i gemensamma odlingar.

Transportentren på pyr.toppens tempelbas kan fungera som flyghall för ank. och avg. lufttransp. som sedan kan slussas till akt. hangarnivå.

Trots det kompakta boendet får vi nästan obeg. vidgade vyer, som dessutom ej störes av skrymmande och bullrande marktrafik, enär beg. trafik omöjl.gj. på el. i bost.plattf., som troligen äv. hindr.rättor o insekt.

Hangarer, lagring och boende med utsikt i ett plan, där vitaliserad cirkulerande luft och vattenförsörjning fördelas likt grenarna på träd.

Minimalt privat ägande ökar den gemensamma tillgångens värde och minsk. förhoppningsvis brottsligheten utan hjälp av polis, för att förstärka denna åtg. bör ädla metaller byta plats från privata bankfack till gemensamma byggnaders yttre prydnad ägnad att glädja alla.

Ex. på social tidsnyttjande : 4 tim. fri social informell samvaro, 4 tim. socialt arbetsskyldighet efter förmåga. Privatsocialt tidsnyttjande : 4 tim. fri privatsocial informell samvaro, 4 tim. privatsocialt arb., samt egen vilotid 8 tim.

Principiell organiseringsföljd är den att vi ska gynna el. ev skydda källan el. den fysiska tillgångens position genom i första hand detta förfaringssätt gynnar el. skyddar vi omgivningen. Genom detta ex. som följer lära oss att genom att höja oss genom en sänkning förebygga olycksrisker som dom förknippade med bord, stol och heltäckande matta, där barnen riskerar slå i huvudet i bordshörn drar öv. sig matkärn står och väger på stolar som tippar o.s.v. Om förnuftet får råda placerar man en matta och duk där dom fyller en funktion direkt på golvet där vi sittande på kuddar gemensamt intar födan, gemensamma skålar, denna serveringsform minskar risker och disk samt ökar trivsel. Här ges större rörelsefrihet vid matandet av ett barn. Dock krävs god hygien.

Karl-Erik Larsson
 Författat av : Karl-Erik Larsson

P.b. 4, Myrsjövägen 26,
 660 06 B Ä C K E F O R S .